

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XVIII. De depositione & degradatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

simul contumacia in Ecclesiam, quæ nulla est in istiusmodi ignorante. Hæc tamen ignorantia cum sit Juris, non præsumitur in externo & contentioso foro, quanvis excuset omnino in conscientia foro. Hinc fit ut multi qui in casus censurarum inciderunt, nulla opus habeant dispensatione aut re-habilitatione ad Officia & Beneficia apud Deum; qui tamen iisdem opus habent ad sui tutelam & exceptionem in externo foro, si quis eos in externo foro divexare aggrediretur titulo incapacitatis aut devoluti.

XLVII. Hoc insuper memoria commendandum, posse Episcopum absolvere ab omni suspensione, etiam eâ quæ Papæ reservata alioquin esset, si sit occulta, necdum ad forum contentiosum deducta: quod etiam obtinet jus in aliis censuris, atque etiam in irregularitatibus ex delicto natis, excepto voluntario homicidio, ex Tridentini Concilii concessione sess. 24. cap. 6.

CAPUT XVIII.

De depositione & degradatione.

I. **D**EPOSITIO & degradatio commune quidem hoc habent cum censuris, ut sint pœnæ spirituales, per quas homo baptizatus privatur usu aliquorum spiritualium: sed tamen hoc intercedit discrimen, quia censuræ ex sui institutione possunt auferri positâ resipiscentiâ & emendatione delinquentis; depositio verò, & degradatio carent spe remissionis.

II. Depositio vocatur degradatio verbalis; eaque est sententia Ecclesiastica, quâ persona Ecclesiastica privatur omni Officio & Beneficio in perpetuum, non amisso tamen clericali privilegio. Hic sermo est de totali depositione; nihil enim repugnat decerni partialem depositionem, quæ priver Officio, sed non Beneficio; aut quæ Beneficio priver, sed non Officio; aut quæ altero horum priver in parte, non in toto. Degradatio verò actualis, seu realis est pœna Ecclesiastica, quâ persona Ecclesiastica privatur omni non tantum Beneficio & Officio, sed etiam clericali privilegio, sine ulla spe dispensationis aut rehabilitationis, & cum externa solemnitate canonica, qualis describitur in Pontificali, & in cap. *Degradatio*, de pœnis in 6. & in cap. *Novimus*, de verbor. signific. Ante ipsum quoque Tridentinum Concilium unus sufficiebat Episcopus ad degradationem hæretici, modò assisterent Abbates & graves atque literati viri Ecclesiastici. Itaque hoc amplius habet degradatio supra totalem depositionem, quod priver ipso quoque gradu & privilegio clericali, & addit externa quædam so-

E E e e 3 lennia

lennia. Hæ verò solennitates requirunt præsentiam ejus qui degradatur, cum tamen depositio fieri possit absentis rei contumacis, cap. *Veruatis*, de dolo & contum.

III. Concilium Tridentinum sess. 13. cap. 4. abrogat Jus antiquum, quod præter proprium Episcopum sex alios requirebat Episcopos ad condemnationem Sacerdotis, & tres ad condemnationem Diaconi, can. *Felix*, & can. *Si autem*, 15. quæst. 7. Concilium autem Tridentinum statuit fieri posse degradationem à proprio Episcopo, vel ejus Vicario Generali, assistentibus ad Presbyteri degradationem sex Abbatibus usum Mitræ & Baculi ex privilegio Apostolico habentibus, si reperiri & commodè interelle possint; alioqui horum defectu aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis; ad Diaconi autem, vel Subdiaconi degradationem tribus assistentibus qualificatis ut supra.

IV. In eo etiam differunt actualis degradatio, & verbalis depositio, quia is qui per sententiam Episcopi fuit actu degradatus, non potest per Episcopum restitui, modò justa & valida fuerit degradatio, & petatur restitutio de gratia, non de jure; quia excidit omninò à Clericali privilegio & Canonis & fori Ecclesiastici, quisquis validè fuit degradatus, & translatus est in forum laicum, neque privilegio Canonis gaudet: adeo ut qui eum percusserit, non alias incurrat pœnas quàm si laicum percussisset. Cùmque Canones statuunt hanc abdicationem excludere omnem spem restitutionis, sequitur ut restitui non possit nisi per Supremam, hoc est Apostolicam potestatis dispensationem. Sed ubi convinceretur fuisse immeritò degradatum, potest ab ipso Episcopo in pristinum statum restitui, ut colligitur ex cap. *Episcopus Presbyter*, 11. quæst. 3. Simpliciter autem, simulque justè & validè de *Episcopo*, sed emendatum & pœnitentem potest ordinarius Episcopus restituere, cap. *Si Clerici*, de judiciis: imò & Capitulum Sede vacante, cùm sit ista dispensatio non Ordinis, sed tantùm jurisdictionis actus. Hæc verò restitutio intelligenda est sine ullo eorum præjudicio, qui pristinis illius qui justè depositus fuerat, Beneficii provisi sunt, si ea justo titulo possideant. Præclare enim dicit caput *Quavis*, de rescriptis in 6. restitutionem intelligendam fieri sine juris alieni præjudicio.